

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДНУ
«ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

**Всеукраїнської науково-практичної конференції
здобувачів вищої освіти
«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ»**

***Ad linguas et culturas per cognitionem*
(до мов і культур через пізнання)**

Біла Церква

2022

УДК 81:008:165

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р, екон. наук, ректор.

Варченко О.М., д-р екон. наук.

Мерзлов С.В., д-р с.-г. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Зубченко В.В., канд. екон. наук.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Резнік В.Г., ст. викладач.

Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.

Відповідальна за випуск – **Олешко О.Г.**, канд. с.-г. наук.

Молодь – аграрній науці і виробництву. Ad linguas et culturas per cognitionem (до мов і культур через пізнання): матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти, 19 травня 2022 р. Біла Церква: БНАУ, 2022. 111 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

Ел. адреса: <http://science.btsau.edu.ua/taxonomy/term/34>

©БНАУ

ЛЯХОВИЧ К.Л. - студентка 1 курсу ФВМ

Науковий керівник – **ПОГОРІЛА С.Г.**, канд. пед. наук

Білоцерківський аграрний національний університет

КОМУНІКАТИВНА АКТИВНІСТЬ – ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ КАРЄРИ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Характеризується комунікативна активність лікаря ветеринарної медицини та її значення для професійної діяльності. Дається характеристика бажаним комунікативним якостям, які є запорукою успіху у професії ветеринарного лікаря та наводяться приклади негативних якостей особистості, що спричиняють комунікативні бар'єри у спілкуванні.

Ключові слова: комунікативна активність, комунікативні навички, спілкування, лікар ветеринарної медицини.

Процес спілкування забезпечує пізнання оточуючого світу на різних рівнях – від орієнтування у повсякденних життєвих ситуаціях до оволодіння професійною майстерністю в певній галузі. Лише проявляючи активність, можна досягнути ефективності у спілкуванні. Пізнання дійсності, здобуття умінь і навичок відбувається в процесі комунікативної активності.

Метою публікації є визначення особливостей та ролі комунікативної активності лікаря ветеринарної медицини для становлення його як фахівця та досягнення успіху у його професійній діяльності.

Комунікативна активність визначається індивідуально-психологічними властивостями особистості, адекватністю сприйняття інформації, взаємодією з іншими людьми, адекватною самооцінкою та оцінкою ситуації спілкування, що є важливою умовою ефективної взаємодії лікаря-ветеринара з клієнтом. Саме комунікативна активність відображає міру включення комунікантів у процес спілкування, визначає рівень потреби у спілкуванні та взаємодії з оточуючим світом.

Комунікативні навички є ключовими для професій групи «людина-людина» (за класифікацією типів професій, запропонованих Є.О. Клімовим), а професія лікаря ветеринарної медицини належить до групи професій, що одночасно функціонує у двох різних системах: «людина-природа» та «людина-людина», а отже, і для фаху лікаря ветеринарної медицини вони є надзвичайно важливими, оскільки допомагають налагоджувати контакт з клієнтами.

Ветеринарну консультацію можна охарактеризувати як тристоронню дію, за участю власника, пацієнта та ветеринара. Джейн Шоу та його однодумці вказують на особливості налагодження комунікації лікаря ветеринарної медицини з клієнтом. Найочевиднішим, звичайно, є те, що пацієнт — тварина. Щоб завоювати прихильність клієнта, спочатку потрібно знайти контакт з твариною, тому що між твариною і господарем є неперервний зв'язок. Тут можна провести паралель в гуманній медицині, наприклад, педіатрії. Де довіра батьків лікарю залежить від

дитини. Батьки цінують лікарів, які намагаються зрозуміти їхню точку зору, приділяють увагу та повагу їхнім занепокоєнням щодо дитини [1, с 33].

Щоб дізнатися якими основними комунікативними якостями, на думку ветеринарів, повинен володіти лікар-початківець, вчені провели дослідження. Опитавши двадцятьох лікарів ветеринарної медицини, серед яких були хірурги, фармацевти, сільські ветеринари, вчені дійшли висновку, що важливою комунікаційною навичкою у професії ветеринарного лікаря є вміння використати мовленнєві навички для розслаблення тварини. Справжній інтерес до тварини вважався важливим для досягнення цього, включаючи звертання до тварини, називаючи її. Основним навиком є вміння балансувати у спілкуванні з твариною та з людиною-клієнтом, а не просто зосереджуватися на тому чи іншому. Учасники описали використання різних сенсорних модальностей для спілкування з твариною: погляд, слухання, нюх, дотик і слух, і що спілкування з твариною починається, як тільки ветеринар заходить до зали очікування. Також респонденти вказали на важливість комунікативних навичок під час надання послуг. Вони зазначили, що ветеринарна практика — це сфера послуг, тому, аби бути конкурентоспроможним на ринку праці, потрібно вміти завойовувати клієнтів і робити так, щоб вони наступного разу повернулися саме до вас [2, с. 76].

Надання клієнтам достатньої інформації для прийняття розумного рішення є важливою навичкою, адже під час обговорення вартості послуги важливо бути гнучким, підходити до теми з відкритим поглядом. Саме емпатія є важливою комунікативною навичкою під час розмови з клієнтами про вартість послуги, вміння обговорити питання про те, щоб витрати не були несподіваними, а клієнти розуміли, що деякі види лікування передбачають суттєві витрати.

Тож важливою складовою діяльності будь-якого фахівця є комунікативна компетенція, яка належить до ключових професійних характеристик. Значними для успішного спілкування лікаря ветеринарної медицини з клієнтом є доброзичливість, життєрадісність, привітність, комунікабельність, контактність, відвертість, довірливість, а також перцептивні та емпатійні здібності.

Ветеринарові мають бути притаманні такі якості як стресостійкість; відповідальність; ініціативність; відвертість і щирість; відсутність страху при безпосередньому контакті з почуттями пацієнтів та їхніх близьких, готовність приймати емоційну експресію від них. Спілкування буде продуктивним, коли співрозмовники володіють комунікативними здібностями та вміннями, і їм характерні якості, значимі для спілкування.

Ефективність спілкування лікаря ветеринарної медицини та господаря пацієнта залежить також від форми, тональності, змісту інформації та особливості співрозмовників. Індивідуально-психологічні особливості співрозмовників відіграють важливу роль у комунікативній активності. Місце спілкування, його атмосфера також мають важливе значення для спілкування.

Психічна та емоційна нерівноваженість, агресивність, замкнутість, підозрілість, роздратованість, нерішучість, егоїзм, низький інтелектуальний рівень, небажання працювати з людьми, відсутність поваги до них та байдужість, на нашу

думку, є абсолютними протипоказаннями до роботи лікарем ветеринарної медицини.

Інколи причиною неадекватного сприйняття інформації стає поява комунікативних бар'єрів, які є психологічною перешкодою на шляху адекватної передачі інформації між партнерами по спілкуванню. Зрозуміло, що комунікативні бар'єри негативно впливають на встановлення комунікації, а причиною їх виникнення між співрозмовниками може бути викривлення або відсутність інформації чи втрата суті первинного змісту.

Для усунення комунікативних бар'єрів фахівці радять бути коректними та уникати двозначності у процесі комунікації; контролювати невербальні сигнали (міміку, жести, інтонацію, позу); дотримуватись індивідуального підходу – враховувати особливості та інтереси співрозмовника; підтримувати зворотній зв'язок шляхом постановки уточнюючих питань або прохання повторити сказане [3, с. 116].

На нашу думку, комунікативними навичками має володіти кожен фахівець ветеринарної медицини задля благополуччя клієнтів та їхніх тварин, а також власного добробуту.

Отже, комунікативна активність має важливе практичне значення для створення сприятливих умов і оптимізації професійної діяльності фахівців ветеринарної медицини та є запорукою їх успішної кар'єри.

Список літератури

1. Шоу Д.Х., Іхле С.Л. Навчання комунікативним навичкам в Атлантичному ветеринарному коледжі Університету Острова Принца Едуарда. *J Vet Med Educ.* 2006; 33 (1): 100–4. [[PubMed](#)] [[Google Scholar](#)]
2. Макул Г. Основні елементи спілкування під час медичних зустрічей: консенсусна заява Каламазу. *акад. мед.* 2001; 76 (4):390–3. [[PubMed](#)] [[Google Scholar](#)]
3. Палешева М.А. Коммуникативные барьеры в образовательной организации / М.А. Палешева // Новая наука: современное состояние и пути развития. 2016. №7-3. С – 115-117

УДК 811.111/.161.2'373.7:59

НЕГОДИНА Д.О., студентка 3 курсу

Науковий керівник – **ТАРАСЮК А.М.**

Білоцерківський національний аграрний університет

МОЛОДІЖНИЙ ЖАРГОН У ЛЕКСИЧНІЙ СИСТЕМІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ (ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ)

У даній роботі досліджується молодіжний жаргон англійської та української мов. Розкрито спільні та відмінні риси сленгу в англійській та українській мовах.

Ключові слова: жаргон, сленг, спільні та відмінні риси.